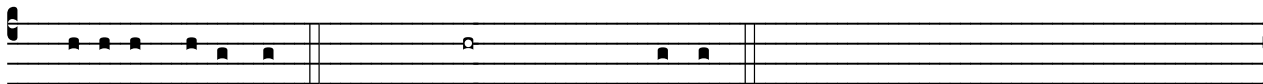

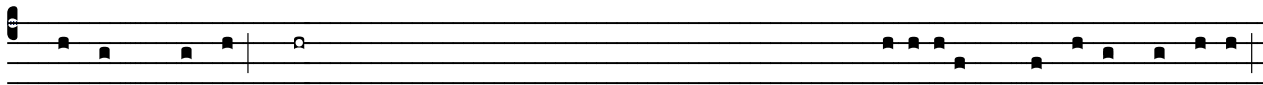
IV NIEDZIELA ADWENTU ROK B

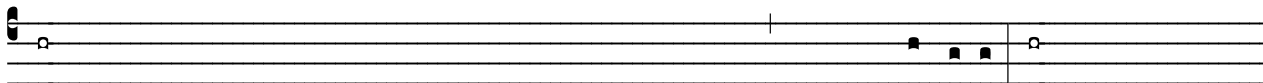
D. Pan z wami **W.** I z Duchem twoim **D.** Słowa Ewangelii według

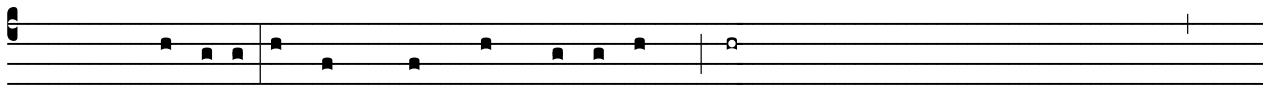
świętego Łukasza. **W.** Chwała Tobie Panie.

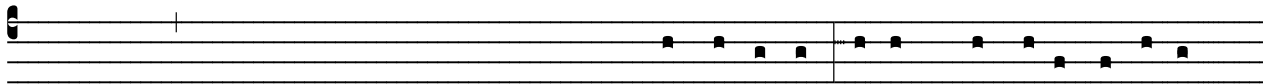
W owym czasie: Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret,

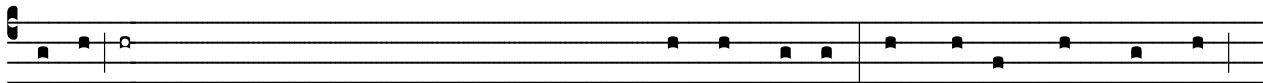
do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było

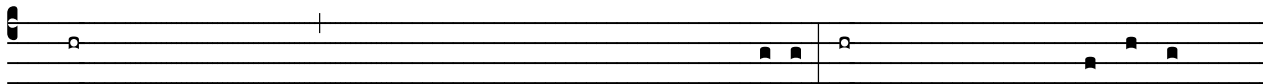
na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski,

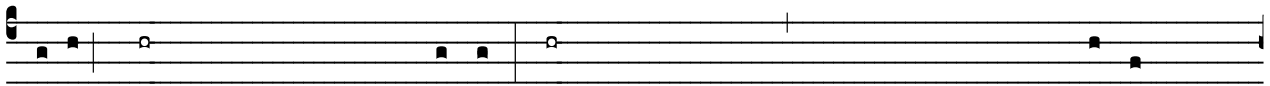
Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami». Ona zmieszała się na te

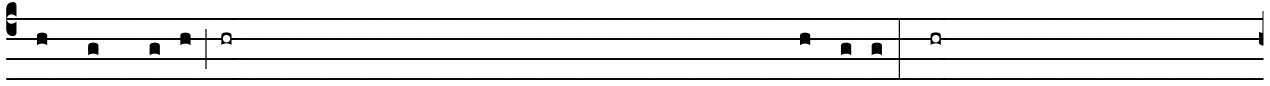
słowa i rozważała, co miałoby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej:

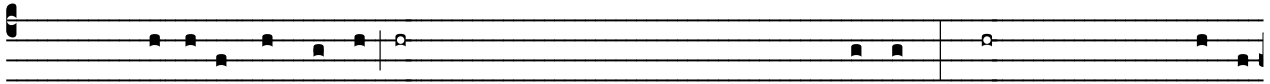
«Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz

Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem

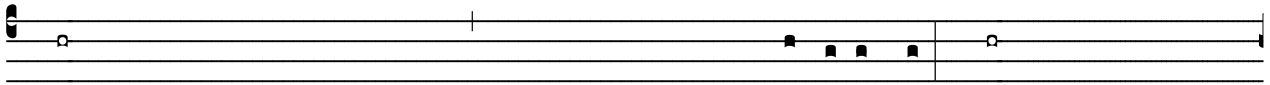
Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad

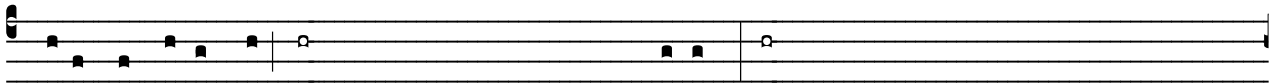
domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła

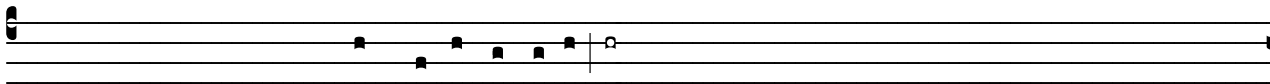
do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział:

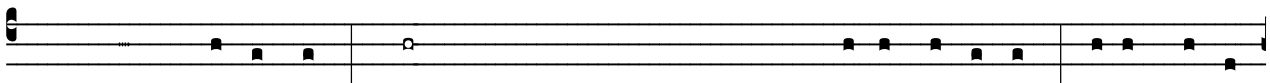
«Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte,

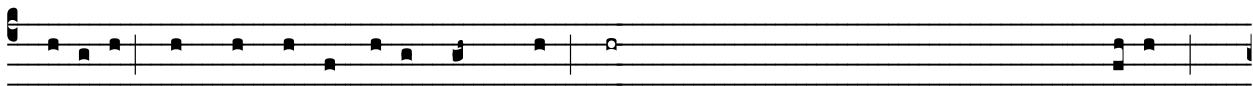
które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja,

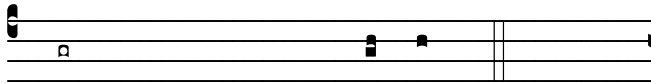
Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która

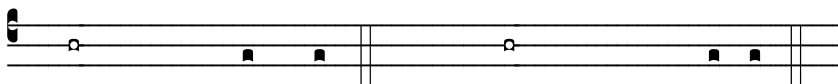
uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła

Maryja: «Oto Ja służebnica Pa-ń-ska, niech Mi się stanie według twego słowa».

Wtedy odszedł od Niej Anioł.

D. Oto słowo Pańskie. **W.** Chwała Tobie Chryste